

- 2) Skal artikel 15 i hjemstatsaftalen i forbindelse med artikel 36 i statuten for Det Europæiske System af Centralbanker (ESCB) fortolkes indskrænkende, således at betaling af ydelser til ECB's ansatte i henhold til tysk socialret kun er udelukket, når de ansatte i medfør af »ansættelsesvilkårene« modtager en tilsvarende social ydelse fra ECB?
- 3) Såfremt spørgsmål 2 besvares benægtende:
- a) Skal de nævnte forskrifter fortolkes således, at de er til hinder for anvendelse af en national forskrift, hvorefter familieydelse kun tilkendes efter territorialprincippet?
- b) Kan Domstolens udtalelser i Bosmann-sagen (sag C-352/06, Sml. 2008 I, s. 3827, præmis 31-33) overføres på anvendelsen af de nævnte forskrifter? Indebærer artikel 15 i hjemstatsaftalen i forbindelse med ESCB-statuttens artikel 36 og ECB's vedtægter, at Forbundsrepublikken Tyskland ikke har kompetence til at yde familieydelse til ansatte ved ECB, der er bosat på dens område?

Sag anlagt den 16. februar 2011 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik

(Sag C-68/11)

(2011/C 145/10)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved A. Alcover San Pedro og S. Mortoni, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 5, stk. 1 i Rådets direktiv 1999/30/EF af 22. april 1999 om luftkvalitetsgrænseværdier for svovldioxid, nitrogendioxid og nitrogenoxider, partikler og bly i luften⁽¹⁾, nu artikel 13, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/50/EF af 21. maj 2008 om luftkvaliteten og renere luft i Europa⁽²⁾, idet den gennem en række år har overskredet grænseværdierne for PM10 i luften i talrige zoner og byområder på hele det italienske område.

— Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Artikel 5, stk. 1, i direktiv 1999/30 bestemmer, at medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at koncentrationerne af PM10 i luften ikke overstiger de grænseværdier, der er anført i del I i bilag III, fra de dér anførte datoer. Den i dette tilfælde relevante dato er den 1. januar 2005.

Den vurdering, Kommissionen foretog af de årsrapporter, som blev fremsendt for årene 2005-2007, afslørede, at der forelå overskridelser af grænseværdierne for PM10 i adskillige zoner og byområder. Endvidere viser de seneste oplysninger, som Italien har fremsendt for 2009, at denne situation med overskridelser af de daglige og/eller årlige grænseværdier fortsat foreligger i 70 zoner.

Italien har derfor undladt at opfylde sine forpligtelser i henhold til artikel 5, stk. 1, i direktiv 1999/30 for så vidt angår disse zoner og år.

⁽¹⁾ EFT L 163, s. 41.

⁽²⁾ EUT L 152, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank van eerste aanleg te Brugge (Belgien) den 16. februar 2011 — Connoisseur Belgium BVBA mod Belgische Staat

(Sag C-69/11)

(2011/C 145/11)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank van eerste aanleg te Brugge

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Connoisseur Belgium BVBA

Sagsøgt: Belgische Staat

Præjudicielt spørgsmål

Er momslovens artikel 26 i strid med artikel 11, punkt A, stk. 1, litra a), ⁽¹⁾ i sjette direktiv 77/388/EØF, nu artikel 73 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem ⁽²⁾, og med princippet om momsens neutralitet, når denne bestemmelse fortolkes således, at der skyldes moms af udgifter og beløb, som i henhold til en aftale kan opkræves af aftalepartneren, men som faktisk ikke er opkrævet?

⁽¹⁾ Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5. 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag

⁽²⁾ EFT L 347, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber), London (Det Forenede Kongerige) den 22. februar 2011 — Secretary of State for the Home Department mod Muhammad Sazzadur Rahman, Fazly Rabby Islam og Mohibullah Rahman

(Sag C-83/11)

(2011/C 145/12)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber), London

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Secretary of State for the Home Department

Sagsøgt: Muhammad Sazzadur Rahman, Fazly Rabby Islam og Mohibullah Rahman

Præjudicielle spørgsmål

1) Kræver artikel 3, stk. 2, i direktiv 2004/38/EF ⁽¹⁾, at en medlemsstat med sine lovbestemmelser letter indrejse og ophold i en medlemsstat for kategorien »andre familiemedlemmer«, som ikke er EU-borgere, og som opfylder kravene i artikel 10, stk. 2?

2) Kan et »andet familiemedlem« som omhandlet i spørgsmål 1 påberåbe sig direkte anvendelighed af artikel 3, stk. 2, i direktiv 2004/38/EF, såfremt han ikke kan opfylde eventuelle krav i nationale lovbestemmelser?

3) Er kategorien »andre familiemedlemmer« som omhandlet i artikel 3, stk. 2, og artikel 10, stk. 2, i direktiv 2004/38/EF begrænset til familiemedlemmer, der har opholdt sig i det samme land som unionsborgeren og dennes ægtefælle, før unionsborgeren ankom til værtsstaten?

4) Skal forsørgelse som omhandlet i artikel 3, stk. 2, i direktiv 2004/38/EF, som det »andet familiemedlem« har påberåbt sig for at kunne rejse ind i værtsstaten, være forsørgelse, som eksisterede umiddelbart før unionsborgeren flyttede til værtsstaten?

5) Kan en medlemsstat indføre særlige krav med hensyn til arten eller varigheden af den i artikel 3, stk. 2, i direktiv 2004/38/EF omhandlede forsørgelse af et »andet familiemedlem« for at undgå, at denne forsørgelse er opdigtet eller unødvendig, for at det familiemedlem, som ikke er unionsborger, skal kunne få adgang til eller fortsætte med at have ophold i landet?

6) Skal den forsørgelse, som det »andet familiemedlem« har påberåbt sig for at få adgang til medlemsstaten, fortsætte i en periode eller på ubestemt tid i værtsstaten, for at et opholdskort kan blive udstedt eller fornyet i henhold til artikel 10 i direktiv 2004/38/EF, og hvordan skal en sådan forsørgelse i givet fald påvises?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29.4.2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158, s. 77).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Korkein hallinto-oikeus (Finland) den 24. februar 2011 — Marja-Liisa Susisalo, Olli Tuomaala og Merja Ritala

(Sag C-84/11)

(2011/C 145/13)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Korkein hallinto-oikeus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Marja-Liisa Susisalo, Olli Tuomaala, Merja Ritala